

(**ROZHOVOR DAVID CARTER**)

Zbývala mi hodina života

Ze třicetistupňového Johannesburgu, kde v lednu hrál turnaj European Tour, přeletěl do minus patnácti v Praze. Teplotní rozdíly ale nejsou jediné, na co si David Carter zvyká. Pohodový a přemýšlivý Angličan, svého času jeden z nejlepších v Evropě, si vybral Česko za svou základnu, odkud se hodlá vrátit na výsluní. Nemá co ztratit.

Před dvanácti lety ho dělila pouhá hodina od smrti.

Text: Čeněk Lorenc, foto: Vojtěch Vlk

Není mnoho těch, kteří vyhráli na European Tour a k tomu World Cup po boku legendy kalibru Nicka Falda. Ještě méně je těch, kteří po sestupu do Challenge Tour věří, že se vrátí mezi elitu, i když se odstěhují mimo střed golfového dění. A z tohoto ranku je snad jediný hráč, na kterého tak urputně sahala smrt.

David Carter v Česku. Co to znamená a jak k tomu došlo?

Může to znamenat mnoho věcí. Loni jsem hrál Challenge Tour na libereckém Ypsilonu, kde se mi zalíbilo. Našel jsem místo, kde mohu trénovat a hrát, a v klubu se seznámil s lidmi, kteří touží být nejlepší. A já toho chci být součástí. Dopadlo to tak, že

jsem si zvolil Česko za svou základnu. Žiji teď v Praze, odkud se dá pohodlně kamkoli doletět a kde je mnoho příležitostí, co dělat.

Jak bude vaše spolupráce s Ypsilonkou vypadat?

Stal jsem se členem Ypsilon Golf Resortu Liberec, budu jej reprezentovat na Challenge Tour i na

českých turnajích, pokud mi to čas dovolí. Zároveň budu odborný konzultant vedení klubu. Za svou kariéru jsem viděl desítky skvělých i méně dobrých hřišť a klubů, fenomenálních i velmi průměrných hráčů. Mohu poradit, sdílet své zkušenosti. A když budu mít volno, zúčastním se třeba i komerčního turnaje,

VÍTĚZSTVÍ
NA EUROPEAN TOUR,
NA WORLD CUPU,
A PŘEDEVŠÍM NAD
NEPŘÍZNÍ OSUDU.
TO JE VIZITKA
DAVIDA CARTERA.

Jde o to, najít rovnováhu v životě, nikoli žít golfem dvacet čtyři hodin denně. Odpočinout si, zapřemýšlet, dobít baterie. Jedině tak získáte novou motivaci.

pobavím lidi. Mám hodně historek na vyprávění. Ale neuslyšíte je, dokud si se mnou nezahrajete.

Hráč, který usiluje o návrat na European Tour, a turnaje v Česku?

Proč ne? Nevidím zde nikoho, kdo má za sebou to, co já. Odehrál jsem třináct čtrnáct let na European Tour, celkem asi 350 turnajů. Průměrný hráč přitom na tour stráví tři roky. Ví, co to obnáší, dostat se

tam a také se tam udržet. Máte skvělé české pivo, které jsem zrovna teď pil na letišti v Jižní Africe, tak proč nemít ve špičce i české golfisty? Rád se podělím o zkušenosti.

Před rokem začal v Česku působit jiný Angličan, Simon Holmes...

On je ale trenér, a to je velký rozdíl. Když hrajete golf soutěžně, víte, jaké to je, stát na prvním týčku, cítit nervy, adrenalin.

V zimě by golfista jako vy asi měl být na Floridě nebo jinde v teple, ne?

Jde o to, najít rovnováhu v životě, nikoli žít golfem dvacet čtyři hodin denně. Odpočinout si, zapřemýšlet, dobít baterie. Jedině tak získáte novou motivaci a nadšení. Život v Praze nevidím jako útěk od golfu. Na zimu jsou tu indoor, kde se dá odpalovat a patovat, existují další tréninková zařízení, fitness. Pět let jsem žil ve Švédsku, kde

David Carter

Profesionálem: od roku 1989

Narozen: 16. června 1972

v Johannesburgu, reprezentuje Anglii

Rodina: ve Švédsku žije

s matkou jeho pětiletý syn Leo

Hobby: ragby, fotbal, divoká příroda, hudba, auta

Úspěchy: vyhrál Irish Open 1998, World Cup 1998 (s Nickem Faldem), Indian PGA Championship (1996), Q-school 1994. Nejlépe obsadil 19. místo na Order of Merit European Tour 1998.

Další: třikrát hrál Czech Open. Neprošel cutem v letech 1995 a 1997, dělil se 58. místo v roce 1996. Loni se dělil o 14. místo na Ypsilon Golf Challenge.

jsou kruté zimy. A podívejte, kolik mají ve světové špičce hráčů! Challenge Tour navíc nezačíná dřív než v březnu. To, že jsem se přestěhoval do Česka, ještě neznamená, že nepoletím na několik týdnů třeba na Floridu, do Jižní Afriky nebo do Dubaje, což ostatně plánuji.

Proč už nejste ve špičce European Tour?

Jakmile sundáte nohu z plynu, daleko nedoedete, ale je těžké tu nohu na plynu pořád držet. Prožil jsem si pár záležitostí mimo hřiště, které ovlivnily můj golf. Člověk musí být mentálně silný, aby ho problémy, pokud přijdou, nezasáhly. Podívejte, co zažili Faldo nebo Montgomerie, když se rozváděli. Byl jsem na vrcholu tři čtyři roky, pak přišly potíže, pár zranění a pád.

Opravdu si myslíte, že se ještě můžete vrátit do špičky?

Talent se ztratit nemohl. (Jihoafričan) David Frost, který si také prožil své, mi řekl: Kdybys neměl talent, tak bys nevyhrál. Potřebuješ motivaci. Pokud ji najdeš, vrátíš se. Loni jsem se poprvé ocitl bez karty na European

Tour. Když se to stalo, byl to šok, ale dnes to nevidím jako katastrofu, nýbrž příležitost.

Váš život poznamenala událost před turnajem v Dubaji 1997. Zkolaboval jste a byl blízko smrti. Byla ta děsivá zkušenost v něčem i pozitivní?

Někdy je třeba pohromy, aby se lidé probrali. V Anglii tomu říkáme „probudit se a ucítit vůni květin“. Se mnou to ale tak nebylo. Vždycky jsem si života vážil a žil jsem skvěle. Díky golfu jsem cestoval po světě, poznával lidi, sbíral zkušenosti. To, co se stalo, bylo spíše potvrzením, jak je život nevyzpytatelný. Nevíte, který den je vašim posledním. Je třeba být vděčný za každé nové ráno.

Můžete popsat, jak se to stalo, i když jste to asi už vyprávěl mnohokrát?

Ráno jsem jel do golfového klubu, ale bylo mi příliš špatně na to, abych hrál. Můj přítel a hráč tour Ian Pyman mi řekl, že vypadám příšerně a ať si jedu do hotelu odpočinout. Od doby, kdy jsem opustil klub, si nic nepamatuji. V hotelu jsem zkolaboval a ležel v pokoji dlouho v bezvědomí. Ian měl

naštěstí neuvěřitelnou intuici, která mě zachránila. Nejprve mi volal do hotelu – nic. Na mobil – nic. Bydlel s přítelkyní jinde, ale rozhodl se, že se na mě pojede podívat. Klepal na dveře pokoje – nic. Přesvědčil službu, aby otevřela. Kolik lidí by to udělalo? Mám přítele na celý život a mnohokrát jsem mu od té doby děkoval.

Co se s vámi dělo?

Zavolali lékaře, který se mnou trásl a fackoval mě, abych se probral, ale Ian mu řekl: „Co to děláte? Nevidíte, že ho neproberete? Musíte s ním do nemocnice!“ Tam mě operoval palestinský doktor. Měl jsem otok mozku ze srážky na vodní skluzavce, což se stalo týden předtím v Sun City. Otok mi tlačil na páteř. Mohl jsem buď ochrtnout, nebo umřít. Podle doktora mi zbývala nejvýš hodina života.

Měl jste následky?

Týden jsem ležel v nemocnici, než jsem se po operaci probral. Rok jsem pocítoval problémy s pamětí. Po dvou měsících jsem ale přijel na první turnaj a skončil druhý

(Cannes Open, pozn. red.). V posledním kole jsem zahrál 62 ran. A další rok jsem vyhrál Irish Open (v play off s Colinem Montgomeriem, pozn. red). Věřil byste tomu?

Něco musí být nad námi.

Říkám to pořád. A pokud se budete chovat špatně, dostane vás to.

Nějaké golfové propady, těm se asi smějete, že?

Poslední roky byly těžké, zkoušel jsem předkvalifikace v Americe, kde hrajete s mladými kluky, kterým je jedno, kdo jste. Oni jenom chtějí vyhrát. Kamarád mi napsal: „Dave, pokud se rozhodneš z fleku skončit s golfem, bude to v pořádku. Nemusíš se cítit špatně. Dosáhl jsi toho dost.“ To mě povzbudilo.

Jste Angličan narozený v Jihoafrické republice. Jak se to událo?

Matka a otec přesídlili z Anglie do JAR v roce 1970. O rok později se narodil bratr a za další rok já. Otec provozoval driving range, kde jsem odpálil tisíce míčů. Táta jinak golf dlouho nehrál a až ve 46

Jakmile sundáte nohu z plynu, daleko nedoedete, ale je těžké tu nohu na plynu pořád držet. Prožil jsem si pár záležitostí mimo hřiště, které ovlivnily můj golf.

1. Oblíbený hráč

„Seve Ballesteros.“

2. Oblíbené hřiště

„Loch Lomond.“

3. Oblíbená jamka

„Osmnáctka v Druids Glen, kde jsem vyhrál Irish Open.“

4. Oblíbený turnaj

„Na hraní (British) Open, na dívání Ryder Cup a Masters.“

5. Nejlepší skóre

„Dvakrát jsem hrál 62 ran.“

6. Nejlepší rána

„Desetimetrový pat, kterým jsem si vynutil play off na Irish Open 1998.“

7. Největší vítězství

„Irish Open a World Cup.“

8. Největší emoce

„Po vítězství na Indian PGA Championship v sedmi jamkách play off mě lidé vyhazovali do vzduchu, i když jsem porazil domácího hráče (Jyoti Randhawa).“

9. Oblíbená hůl

„Lob wedge.“

10. Neoblíbená hůl

„Nyní driver.“

11. Nejtěžší jamka

„Osmnáctka v Carnoustie. Fenomenální a brutální.“

12. Největší soupeř

„S kým bych se chtěl utkat na posledních jamkách turnaje? Tiger Woods.“

13. Oblíbené jídlo a pití na golfu

„Na hřišti sendvič a voda, v klubovně steak a červené víno.“

14. Exotické místo, kde jsem hrál

„Mauricius Open. Písky, pláže, margarita...“

15. Vysněný flight

„Mohou být čtyři? Muhammad Ali, Barack Obama, Nelson Mandela a Tiger Woods.“

16. Oblíbené dílo o golfu

„Filmy Caddyshack a Legenda o slavném návratu.“

17. Největší zážitek

„Týden vedle Nicka Falda na World Cupu.“

18. Golfový sen

„Zahrát si Ryder Cup.“

letech se stal profesionálem. Mimochodem, když jsem podepisoval svou první profislouvu na vybavení, přišli jsme s otcem na jednání v oblecích a v kravatách. Netušili jsme, o co jde, sponzor na něco takového nebyl zvyklý, ale udělali jsme dojem. I když otec si myslel, že nabídka na dvanáct tisíc dolarů je startovací částka k vyjednávání. Já ho pod stolem kopal do nohy a sponzor řekl: Buď tohle, nebo nic.

býval společenskou hrou a turnaje společenským prostředím. Večer se vypilo pár piv, vykouřilo pár cigaret, pokecalo. Tato atmosféra mi trochu chybí, protože jsem velmi společenský člověk a rád si povídám s každým. Dnes je to takové robotické. Dříve, když někdo řekl, že jde do tělocvičny nebo že využívá sportovního psychologa, padaly otázky: A ty máš nějaký problém? Vždyť ti to ublíží! Golfista se nepovažoval za sportovce. Na druhou stranu neuvěřitelně

snadné prostředí. Bratr mi kedil pět turnajů a pak řekl: Brácho, končím, takový život pro mě není.

Stále jste nervózní na prvním týčku?

Pořád a nechci o to přijít. Je to součást hry. Neumím si představit hru bez nervů. Dokážu ovšem nervy lépe kontrolovat než třeba hráč s handicapem 10. Pro mě je lehčí hrát před padesáti tisíci diváků než před pěti, protože v tom prvním případě je u toho adrenalin.

Když jsem podepisoval svou první profislouvu, přišli jsme s otcem na jednání v oblecích a v kravatách. Udělali jsme dojem.

Jak došlo k vašemu návratu do Evropy?

Vychodil jsem v Jižní Africe školu, při níž jsem hrál jihoafrickou tour, pak jsem absolvoval rok povinné vojenské služby a poté jsem se vrátil do Evropy. Chtěl jsem reprezentovat Anglii, kvůli vidině Ryder Cupu.

Ten jste si sice nezahrál, ovšem na European Tour jste zažil pěkné časy. Hodně se ale změnilo, že?

Změnilo se to drasticky ve všech směrech. Golf

vzrostly odměny. Když jsem v roce 1998 skončil devatenáctý na money listu, vyhrál jsem asi 250 000 liber. Dnes by stejné místo znamenalo kolem milionu eur. Každý by měl být vděčný Tigerovi, co udělal pro golf.

Co vás European Tour naučila?

Pokud jste nahoře, lidé kolem umějí být velmi hodní, protože po vás něco chtějí. Říkám: Dávejte si na golfu pozor na lidi v oblecích. Až se vám nebude dařit, tihle lidé najednou zmizí. Není to

Letos se vrací Czech Open, které jste hrál třikrát. Budete u toho? Moc rád bych byl.

A máte naději?

Podívejte, hrál jsem teď European Tour v Johannesburgu, protože jsem pozvánku. Jako předchozí vítěz budu na Irish Open. Myslím, že šance jsou. Jen je potřeba zatáhnout za ty správné páky. ■

FOTOGRAFIE BYLY POŘÍZENY V GOLF CLUBU HOSTIVAŘ

S kým se také utkal

TIGER WOODS. „Na Dunhill Cupu 1998 za Anglii hráli Lee Westwood, Peter Baker a já. Los nás svedl proti USA – John Daly, Mark O'Meara a Tiger Woods. S ním to byla fantastická zkušenost. Už tehdy měl šest bodyguardů. Hodně jsme toho spolu namluvili – „ahoj“ a „díky za hru“. To bylo vše. Tiger není nezdvořilý, ale na rozdíl od hry na rány při jamkovce prostě nekonverzuje.“

SEVE BALLESTEROS. „Byl to můj idol. S ním a Vijajem Singhem jsem šel na Trophée Lancome. Na prvním týčku mi Seve prozkoumal bag a divil se, že nemám driver, když je to tak dlouhé hřiště. Povídám, že jsem žádný vhodný nenašel a že s trojkou dřevem jsem dlouhý dost. Když pak Seve našel svůj míč o patnáct metrů dřív než ten můj, povídá: Už chápu, proč nepotřebuješ driver.“

NICK FALDO. „Byli jsme spolu u toho, když Anglie poprvé v historii vyhrála World Cup. Na té trofeji je zapsán každý, kdo vás napadne. Být týden s Faldem, hrát s ním, vyhrát a na vítězství proměnit pat na poslední jamce... Pro to člověk hraje golf. S Faldem jsem ale nebyl v kontaktu nikdy předtím a ani potom ne. Jeden týden – a dost. Nemám jeho telefonní číslo a on nemá moje.“